

ZESDE CONGRES DER INTERNATIONALE ARPA

De Internationale Arpa zal direct na de bijeenkomst der F.D.I. in Stockholm haar 6e congres houden in Kopenhagen, van 16 tot 19 Aug. 1937. Men heeft juist dit tijdstip gekozen, omdat de gemakkelijkste weg van Stockholm naar het vasteland van Europa over Kopenhagen voert; de deelnemers aan de vergadering der F.D.I. zullen dus zonder veel moeite eenige dagen in Kopenhagen kunnen blijven om aan het congres deel te nemen.

Eere-voorzitter van het congres zal zijn de rector magnificus der Kopenhaagsche universiteit, Prof. Dr. med. C. E. Bloch. De openingszitting zal op 16 Aug., voormiddags, in de feestzaal der universiteit plaats vinden. Des middags is een huishoudelijke vergadering, terwijl op de twee volgende dagen de voordrachten zullen worden gehouden. Op 19 Aug. wordt een uitstapje gemaakt in de prachtige omgeving van Kopenhagen.

Zij, die een voordracht wenschen te houden, moeten zich uiterlijk 1 April bij den ondergeteekende of bij den secretaris-generaal der Deensche Arpa opgeven (Dr. O. Brinch, Bredgade 45 A, Kopenhagen K.). De voordrachten dienen te worden gehouden in het Duitsch, Fransch of Engelsch en aan het slot een samenvatting te hebben in een andere van één dezer talen. De voordrachten mogen niet langer dan 20 minuten duren. De voorbereidingscommissie van het congres verzoekt den houders van een voordracht een manuscript van hun samenvatting vóór 1 Juni bij den secretaris-generaal te willen inzenden; deze samenvatting mag echter niet grooter zijn dan 50 regels machineschrift. Den deelnemers aan het congres worden dan alle samenvattingen gedrukt overhandigd, zoodat de opname der voordrachten in belangrijke mate vergemakkelijkt wordt. Collegae, die zich later dan 1 April voor het houden van een voordracht opgeven, zullen er niet mee kunnen rekenen de

voordracht op het congres te kunnen houden. Samenvattingen, die later dan 1 Juni worden ingezonden, kunnen niet in het gedrukte congresverslag worden opgenomen.

Wanneer alle aanmeldingen voor voordrachten zullen zijn binnengekomen, zal het congrescomité ons begin April een voorloopig programma toezenden. Wie aan het congres wenscht deel te nemen, zal dan van ondergeteekende of van den secretaris-generaal der Deensche Arpa het voorloopig program kunnen krijgen.

De secretaris der Ned. Arpa,
Dr. E. SANDERS,
Van Eeghenstraat 115,
Amsterdam Z.

Prof. Dr. HANS PICHLER 1877—1937.

Een van de groote mannen uit de tandheekkundige wereld, prof. Dr. Hans Pichler te Weenen, heeft dezer dagen onder zeer groote belangstelling zijn zestigsten verjaardag gevierd. Tal van artsen en tandartsen uit ons land zijn, vooral in de laatste jaren, naar Weenen getogen om in de instituten, die onder leiding van Pichler staan, hun opleiding te voltooien of hun studiën voort te zetten. Dit moge op zich zelf reeds voldoende aanleiding zijn om de redactie van ons Tijdschrift te verzoeken een kort opstel over den jubileerenden tandarts en chirurg te willen opnemen. Want wij zijn er ten volle van overtuigd uit naam van al deze Nederlandsche bezoekers zijner instellingen te spreken, wanneer wij den jubilaris op deze plaats van ganscher harte geluk wenschen. Maar meer nog is het ons een eer een persoonlijk woord tot dezen inderdaad grooten man te mogen richten, wanneer wij zijn werken en zijn arbeid beschouwen. Pichler, oorspronkelijk medicus, heeft zich een kennis en kunde der tandheekkunst toegeëigend als slechts weinigen gegeven is. Iemand, die, zooals Pichler, de methoden en de geest van Black's werken in Europa heeft ingevoerd, moet een mentaliteit bezitten, welke hem tot een uitstekend tandarts stempelt. Pichler is gewend met de grootste zorg en verantwoordelijkheid een (schijnbaar) eenvoudige caviteit te praepareeren; men beschouwe slechts de bekende foto, weergegeven in den te zijner eere uitgegeven feestbundel, waarop P. staat afgebeeld, terwijl hij een patient met een sonde onderzoekt. De geheele houding en de concentratie bij deze alledaagsche handeling laten onmiddellijk den geboren tand-arts zien.

Des te verwonderlijker is het dan ook, dat deze man, die in kleinigheden kan denken en die gewend is minutieuse details met een sterk gevoel van verantwoordelijkheid te beleven, in staat is de grootste kaakoperaties te verrichten op technisch en geestelijk imponeerende wijze. Ook hier hetzelfde sterk ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel en het-

zelfde ruime theoretische inzicht. Een samengaan van deze twee mogelijkheden komt slechts bij weinigen van de grootsten voor.

Wij begrijpen dan ook dadelijk, dat aan een oproep tot het verleenen van een bijdrage aan een feestbundel te zijner eere, behalve uit Oostenrijk, medewerking is verleend door vakkundigen uit België, Bulgarije, Danzig, Denemarken, Duitschland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Polen, Tsjecho-slowakije, de Verenigde Staten en Zwitserland! Deze bijdragen zullen in de „Zeitschrift für Stomatologie” worden opgenomen. Pichler's karakter spreekt tot ons, Nederlanders, wellicht nog in het bijzonder. Is het niet, wanneer wij zijn colleges hooren en zijn artikelen lezen, alsof wij één der oude Nederlandsche klinici hooren, beroemd om hun kritischen, eerlijken geest, hun nuchterheid, hun klinischen blik, hun gereserveerdheid, die echter ruim plaats laat voor innemende vriendelijkheid?

Wij hopen, dat deze sportieve 60-jarige met zijn eerlijken eenvoud nog zeer lang voor zijn patienten en de wetenschap moge werkzaam zijn en wij wenschen hem namens de Nederlandsche Tandheekunde geluk met dat, wat hij reeds heeft mogen bereiken!

Amsterdam, Jan. 1937.

E. SANDERS.

HET LIDMAATSCHAP VAN INTERNATIONALE CONGRESSEN

Eén van de problemen bij het organiseeren van internationale congressen, is de moeilijkheid om bij de duizenden deelnemers ervoor te zorgen dat hier geen elementen toetreden, die men om een, of andere reden liever niet ziet. De bepaling is derhalve gemaakt, dat, om lid te kunnen zijn van een internationaal congres, men lid behoort te wezen van de *nationale organisaties* en de aanvragen door die organisaties moeten zijn goedgekeurd.

Deze methode werkt voortreffelijk, toch snapt er nog wel eens iemand door die zich op het allerlaatste oogenblik bij de Congresleiding meldt en waar dan het goede hart van de betrokken functionarissen hen ertoe brengt den vrager dan maar toe te laten in het vertrouwen dat het wel in orde zal zijn. Dan gebeurt het natuurlijk wel eens dat het niet in orde is en zoo schijnt het dat ook eenige Hollandsche collega's zich buiten de organisaties om een lidmaatschapskaart bemachtigd hebben. In eenige afdelingen onzer Maatschappij zijn daar op- en aanmerkingen over gemaakt en wij hebben deze feiten doorgegeven aan de leiding van het nieuwe congres te London teneinde voor de toekomst deze dingen te voorkomen.
